

L'HACA, L'OCA I LA CUCA.

Vivía la cuca en una barraca
de rames de moka i brins de fullaraca,
i molt aprop d'ella, que quasi la toca,
l'oca, que es lloca, amatent, la lluca.
-Quina manduca!, diu l'oca en veure la cuca
i s'espera amagada darrera una soca.
Peró la cuca no bada i s'adona de l'oca
i amb fina cautella surt de la barraca,
perdent-la de vista el palmíped tanoca.
Sense fresa la cuca rodeja una roca
i ve a situar-se a l'esquena de l'oca,
i empunya una estaca i occeix a la lloca.
Badant la cuca amb el cadàver de l'oca,
no veu a venir, afanyant-se, una haca,
que arriba, es desboca i aixafa la cuca.

MORAL

No et fiquis amb cuques, ni oques ni haques,
distreu-te, viatja, visita les traques,

Cal 32.55(2)

Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

que ja en veura's d'altres de coses més maques
que les oques, que les cuques i les haques!